

Här är ett förslag på vilka ord som kan strykas under i texten för att ta fram det viktigaste:

Vi har alla ett val

När jag var sju år gammal satt jag, mina två yngre bröder, mamma och pappa i bilen på väg från Stockholm ner till Göteborg. Vi skulle dit för att fira jul. Efter en dryg timme i bilen började jag klaga. Jag började klaga på att jag hade ont i rumpan när jag satt.

Vad ingen anade då var att denna värk bara skulle bli värre. Att det till slut skulle göra så ont att mamma tog med mig till vårdcentralen. Hur läkaren där skulle konstatera att det var "växtvärk" och skicka hem oss. Hur jag en vecka senare skulle få en kraftig feber och hur vi till slut skulle åka in till akuten.

Väl på akuten kunde läkarna efter många prover och röntgenundersökningar konstatera att jag hade cancer. En cancertumör som satt i mitt bäcken och orsakade smärtan. En dryg vecka senare fyllde jag åtta år och på min åttonde födelsedag fick jag min första cellgiftsbehandling.

Efter den följde ett drygt år av behandlingar. Det var cellgifter och strålning men hur mycket man än behandlade försvann inte cancer.

Till slut återstod bara ett alternativ för att rädda livet på mig.

Operation.

Jag opererades i mer än 12 timmar – när jag vaknade upp från operationen var mitt liv annorlunda för alltid. Operationen hade gått bra, cancer var borta men många nerver till benen hade skadats och jag var dömd till ett liv i rullstol.

När folk frågar mig vad jag föreläser om brukar jag säga att jag föreläser om ett val. Nämligen det valet som vi alla gör när det händer svåra saker i våra liv.

Vi väljer att lägga oss ner, tycka synd om oss själva och se oss som ett offer. Eller väljer vi att göra det absolut bästa vi kan av vår situation.

När jag var 10 år gammal och hamnade i rullstol valde jag det sistnämnda.

Det hade varit lätt att välja att tycka synd om mig själv, att se mig själv som ett offer och se det som en ursäkt för att inte leva mitt liv fullt ut. Istället valde jag att göra det bästa av min situation, istället valde jag att leva livet fullt ut.

Har det varit lätt hela vägen? Nej verkligen inte. Jag har provats gång på gång, misslyckats fler gånger än du kan ana men när det är svårt påminner jag mig själv om det där beslutet och väljer att hedra mitt ord till mig själv. Väljer att hedra mitt ord till 10-åriga Aron.

För om jag idag skulle kunna åka tillbaka till 10-åriga Aron skulle jag med stolthet kunna säga att allt blev bra. Jag skulle kunna säga åt honom att när han är 26 år gammal lever han ett liv som han älskar, jobbar med något han brinner för och har vänner som alltid finns där.

Jag tog beslutet att göra det bästa av min situation – vilket beslut tar du?